

वा० रा०

॥१६३॥

दाशास्त्विति ॥ अतोगहनविषयानकाचिच्छंकेतिभावः ॥६॥ अपितुअक्लिष्टकर्मणोरामस्यविषये दुष्टोदुष्टभावोनवजसि ॥ कच्चिद्रामद्रोहं कर्तुं नवजसिकच्चिदित्यर्थः ॥ न
नुकातेदोषशंका तत्राह ॥ इयंतेइति ॥ रामसंदर्शनमात्रायगमने एतावत्सेनायाव्यर्थत्वान्ममसंदेहइतिभावः ॥ ७ ॥ आकाशइवेत्युपमया त्रैकालिकमलसंबंधाभावोदर्शि
तः ॥८॥ यत् यत्रकाले कष्टं त्वदाशंकितं रामद्रोहरूपं जायते सकालोमाभूत् ॥ हियतोराघवोज्येष्ठोभ्राता पितृसमोऽतोमांशंकितुं नार्हसि ॥ ९ ॥ तदेवाह ॥ तमिति ॥ मेम

दाशास्त्वनुगमिष्यंतिदेशज्ञाः सुसमाहिताः ॥ अहंचानुगमिष्यामिराजपुत्रमहाबल ॥ ६ ॥ कच्चिन्नदुष्टोव्रजसिरामस्याक्लिष्टकर्मणः
॥ इयंतेमहतीसेनाशंकांजनयतीवमे ॥ ७ ॥ तमेवमभिभाषंतमाकाशइवनिर्मलः ॥ भरतः श्लक्ष्णयावाचागुहंवचनमब्रवीत् ॥ ८ ॥
माभूत्सकालोयत्कष्टं न मांशंकितुमर्हसि ॥ राघवः सहिमेभ्राताज्येष्ठः पितृसमोमतः ॥ ९ ॥ तंनिवर्तयितुंयामिकाकुस्थंवनवासिनं ॥
बुद्धिरन्यानमेकार्यागुहसत्यंब्रवीमिते ॥ १० ॥ सतुसंलुप्तवदनः श्रुत्वाभरतभाषितं ॥ पुनरेवाब्रवीद्वाक्यं भरतं प्रतिहर्षितः ॥ ११ ॥ धन्य
स्त्वं न त्वया तुल्यं पश्यामि जगतीतले ॥ अयत्नादागतं राज्यं यस्त्वं त्यक्तुमिहेच्छसि ॥ १२ ॥ शाश्वती खलु ते कीर्तिर्लोकाननुचरिष्यति ॥
यस्त्वं कृच्छ्रगतं रामं प्रत्यानयितुमिच्छसि ॥ १३ ॥ एवं संभाषमाणस्य गुहस्य भरतं तदा ॥ वभौ नष्टप्रभः सूर्यो रजनीचाभ्यवर्तत ॥ १४ ॥
सन्निवेश्य सतां सेनां गुहेन परितोषितः ॥ शत्रुघ्नेन समं श्रीमांश्च यनं पुनरागमत् ॥ १५ ॥ रामचिंतामयः शोको भरतस्य महात्मनः ॥
उपस्थितोऽनर्हस्य धर्मप्रेक्षस्य तादृशः ॥ १६ ॥ अंतर्दाहेन दहनः संतापयति राघवं ॥ वनदाहाग्निसंतमंगूढोऽग्निरिव पादपं ॥ १७ ॥

यि ॥ न ते कार्येति पाठांतरं ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ चरिष्यति प्रचरिष्यति ॥ १३ ॥ नष्टप्रभो मंदीभूत रश्मिः ॥ १४ ॥ गुहेन परिरक्षित इति पाठे परिलुप्तचोरबाध इत्यर्थः ॥ १५ ॥
अनर्हस्य दुःखानर्हस्य ॥ धर्मप्रेक्षस्य धर्मदृष्टेः ॥ तादृशो वागोचरः उपस्थितः प्राप्तः ॥ १६ ॥ दहनशोकाग्निः राघवं भरतं वनदाहकोऽग्निरिव नदाहाग्निर्दावाग्निस्तेन संतप्तं शुष्कं
गूढोऽग्निः कोटरसंसक्तोऽग्निः ॥ १७ ॥

अ० कां०

॥१६३॥